Ч. 24. Львів, Вторник, дня 29. січня (II. лютого) 1902. Річник VI.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . . 20 кор.
на пів року . . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. **пл. Домбровского (Хорунщини)**. Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Наслїдник престола над Невою.

З нагоди побуту архикн. Франца Фердинанда в Петербурзї, росийска праса обговорює відносини межи Росиєю а Австриєю.

»Новоє Время« посьвятило вступну статю описови відвідин архикн. Франца Фердинанда на росийскім дворі. Сей дневник зазначує, що архикнязь має щиру любов у всїх австро-угорских горожан і то не з причини єго становиска, як наслїдника престола, але з причини своїх особистих, визначних прикмет. Приязнь з Австро-Угорщиною є для Росиї вельми цінною, бо від неї зависить удержанє сьвітового мира, а до сеї цїли зміряють власне змаганя росийскої полїтики.

»Новоє Время« висказує переконанє, що з відвідинами архикнязя Фр. Фердинанда не мають лучити ся якісь дїйсні зміни в умові, заключеній межи Австриєю а Росиєю в р. 1897. Як послїдні відвідини росийского великого князя Михайла Миколаєвича у цїсаря в Будапештї, так само теперішна візита австрийского престолонаслїдника є новим доказом трівкости тих особистих відносин, які для добра сьвітового мира лучать сусїдні держави Австро-Угорщину і Росию та їх династиї.

»Новости«, обговорюючи полїтичне значінє сих відвідин, пишуть, що помимо ріжнорідної цїхи відносин, єствувало завсїгди переконанє, що Австро-Угорщину належить підпирати, бо се держава, яка дїлить Росию від сьвіта Ґерманів, та становить огниво, що лучить Росию з західними Славянами. Цїлком зрозумілим і льоґічним є порозумінє з Росиєю зі становиска европейскої, полїтичної рівноваги. Слово Паляцкого, що коли би Австриї не було, то належало би єї створити — було глубоко і правдиво обдумане.

Відтак »Новості« обговорюють полїтичне і моральне становиско дому Габсбурґів та зазначують, що полїтика цїсаря Франца Йосифа супроти Росиї поводила ся завсїгди зичливостию. Порозумінє в балканьскій справі з р. 1897. вимагає конечних доповнень, особливо треба блисших економічних зносин, ідучих поза балканьске порозумінє. Теперішна візита архикн. Фр. Фердинанда в Петербурзї збула ся серед обставин, які надзвичайно є пригідні для сердечних відносин з р. 1897.

На ґалевім обідї, який відбув ся в головній салї зимової палати, та в якім взяли участь крім членів царскої родини і дружини архикнязя Фр. Фердинанда, ще лише росийский мінїстер заграничних справ ґр. Лямбсдорф, мінїстер війни Куропаткин, мінїстер царского двора бар. Фредерікс і австро-угорский амбасадор бар. Еренталь — цар Миколай підніс тоаст на францускій мові ось якими словами:

»Щаслив, що можу Вас оглядати в нашім крузї, пю здоровлє Єго цїсарскої і королївскої Милости цїсаря Франц Йосифа та здоровлє Вашої цїсарскої Високости«.

Після сих слів капеля заінтонувала австрийский гимн. Небавом підніс ся архикнязь Франц Фердинанд і промовив:

»В імени Єго цїсарскої і королївскої Милости цїсаря Франц Йосифа, як також в моїм власнім імени дякую Вашій цїсарскій Милости з цїлого серця за що-тілько висказані приязні слова. Порушений до глубини принятєм, якого я дізнав тут, пю здоровлє Вашої цїсарскої Милости та Їх цїсарскої Милости цїсаревої Мариї Теодорівної і Александри Теодорівної, як і цїлої цїсарскої родини.

Після сего тоасту музика заграла росийский гимн.

З житя наших сецесіонїстів.

З Кракова.

І стало ся се, що вже давно повинно було стати ся.

Українська академічна молодїж в Кракові зібрала ся дня 7. лютого с. р. на довірочну нараду, щоби остаточно ясно означити наше положенє зглядом москальофільської молодїжи і тої части нашої суспільности, котра чи то сьвідомо чи несьвідомо піддає ся під провід московських запроданцїв. Ухвали, які однодушно запали на сїй нарадї, сьвідчать наглядно, що українська молодїж впевнилась, що неможливо єсть толєрувати довше наших національних відступників і удержувати які небудь, хочби навіть приватні зносини з такими людьми, котрим властиво нїякий чесний чоловік руки подати не повинен.

Відповідно до сего принято на отсїй нарадї слїдуючі резолюциї:

1) З уваги на се, що москальофільська університетська молодїж в цїлій борбі за український університет у Львові, поводить ся нечесно по ренеґатськи — українська академічна молодїж в Кракові, зібрана на довірочній нарадї дня 7. лютого висказує молодим Ефіяльтам глубоку погорду, пятнує їх зрадниками народної ідеї і як з такими публично вирікає ся усяких товариських, а навіть чисто особистих зносин, так з загалом кацапів, як з кождим поодиноко, рішаючи бойкотувати сих ренеґатів на кождім кроцї, чи то публичного, чи приватного житя.

2) Українська ака емічна молодїж уважає сю нерішучість і зовсїм невиправдану толєранцию, з якою наша суспільність відносить ся до так скорумпованих і морально занепалих елементів, як галицькі москвофіли — вельми шкідною нашій народній справі і тому взиває отсим усю сьвідому українську суспільність до рішучої та безоглядної боротьби проти кацапів, бо крайна пора вигубити раз з поміж себе підлих зрадників та запроданцїв.

Крім того почували ся ми до обовязку висказати наш погляд на тих бувших наших товаришів, котрі не взяли участи в сецесиї, як також почували ся ми в праві і обовязку звернути ся до нашої парляментарної репрезентациї з візванєм, щоби вона з як найбільшою енерґією і рішучостию вела акцию в справі українського університету.

Відповідно до того ухвалено єще отсї дві резолюциї:

Українська академічна молодїж в Кракові

3) висказує найглубшу погорду тим бувшим товаришам, котрі не виписали ся з львівского університету і заявляє, що зриває з ними всякі зносини, а їх признаванє ся до української нациї буде уважати узурпациєю.

4) взиває українських послів до як найенерґічнїйшої акциї в справі основаня українського університету і управильненя відносин на львівському університетї. Соймовим послам з окрема висказує своє невдоволенє за їхнїй нерішучий виступ в сїй справі.

Остаточно порішено єще урядити загально-академічне віче, на котрім ми поінформували би польських академиків про наше національне житє, наші відносини і наші постуляти.

На сїм закінчили ся наради і ми розійшли ся, відсьпівавши пеан нашого національного воскресеня. Здоровимо Вас сердечно, а рідній землї шлемо з чужини глубокий поклін.

Краків 8. лютого. *І. Я.*

З Відня.

Ой у Віднї у Bierhalle
Був чудовий Maskenball,
Кожда маска виливала
Перед гостями свій жаль,
О симпатию просила,
О миленьких кілька слів —
Та гість кождий місто слова
Сам під маску поглядів.
І не знаю, що там бачив,
Бо гонив до дому в чваль,
Кляв ся Богом, що нїколи
Не піде на Maskenball!...

Г. Верґун по звісній баталїї на Alserstrasse на »козачків«, по забороні віча україно-руської молодїжи, скликав своїх боксерів і постановив устроїти віче, на яке мали явити ся всї Славяни і заявити свою симпатию галицким царославним у Віднї, що ґрупують ся в тов. »Буковина«. На тім вічу мали Славяни висказати погорду »козачкам і сволочи« і довідатись, що русько-український народ не істнує, що масова борба в Галичинї о університет видвигнена русскими і що два мужики сварили ся в Галичинї, чи з хмари буде дощ, чи град, а з того вийшла фонетика.

Ну і йшла депутация від товариства до товариства і просила на »собраніє«.

— Яка справа? — запитали запрошені.

— Будете видїли, комітет рішив заховати тайну — відповідали депутати.

— Ми не будемо знали, на якім станути становищи.

Відповідь неясна.

Верґун вертає домів і затирає руки, ґазети рознесуть і в Расеї, що він не дармує у Віднї, а пособіє знов наспіє, бо »денґоф уж нет!«

Віче. В Bierhalle склянки дзвонять вже третий раз на тих самих столах перед боксерами, пиво ллєть ся, ґалїчанівска мова несесь, як квакіт качок. — Нема Славян! Нарештї йдуть! Хто? Представителї ческого тов. »Akademicky česky Spolek«, словіньского »Slovenia« і сербского »Зоря«. І не зоря засияла, а радість в очах русских заблисла, і не місяць зійшов, а г. Сьокало ударив в »калакол«.

Тихо. І говорить Сьокало, що цїль »собранія« представити русских сецесіонїстів Славянам, а предкладає на предсїдателя зборів г. Верґуна. Верґун стає, промовляє тепле слово і дає слово г-жи Ясеницкой. Ґоспожа Ясеницкая говорить, як може, язик ломить ся, русскії черенки з новинок Ґалїчанїна мигають єї перед очи-

ма, реченя з Верґунової праці, яку виголошує, мішають ся, личко ґоспожі рожевіє, як маковий цьвіт.

Славяни слухають і кліпають очима, Чехи специяльно слухають і не годні збагнути змислу промови, та от вже »оканчаніє«.

Г. Верґун питає, чи хто не дав би порядку нарад. Г. Сьокало підносить руку і подає менше-більше такий порядок; послідні події в Галичині, роль »русских студентоф« і ухвалене відповідних резолюций.

Перша точка. Голос має г. Сембратович. Послідні події в Галичині ось такі: Українці борять ся з Поляками, але з того нічо, бо український народ не істнує, тілько білий цар і Расея. Аби відчужити ся від русских, приймають фонетику, закидують кирилицю, а за фонетикою хочуть перепровадити азбуку латиньску, аби руский народ спольонізувати. Знаменитий виклад!

Та ґаспадін Верґун уважав за відповідне ще доповнити дещо і в тім доповненю порушив університетську справу. Головною підоймою в сецесиї були »русскії студенти«. Отже вони виступили з протестом проти поступованя Фялка, скликали віче, наслідком чого релеґовано 5 »русских студентоф«, рішили виступити з університету, предложивши жадане »русскаво« університету, а за ними пішли сепаратисти, мабуть на візване старших, аби устоятись супротив опінії загалу, який є »русской« і не хоче йти пір лад Полякам, так як молоді »касачки«. Наслідком тих подвигів заслугують на те, щоби Славяни заявили »русским« студентам солідарність і симпатию, а членам »Січи«, як і українській молодіжи »обурене і погорду«.

Оттак заінтонував г. Верґун — і стало тихо. Славяньскі студенти роздумували хвилину над словами Верґуна: Члени »Буковини« немов то борють ся за руский університет, а оплескують комісаря за те, що розвязав віче в справі славяньского університету? Представляють ся за сецесіоністів та ініцияторів, а їх нема і пятьдесятки, коли сецесию робило 700 люда, з яких 300 є у Відні? Самі про себе ставлять резолюцию до ухваленя — проти більшої части молодіжи? — справді, се дуже щось нечисте, що так у тайні було держане і так нагло захопило неприготованих Славян...

Тишина. Самі »русскії сецесіоністи« повставали і один Серб, що до »Зорі« не належить — а всї Славяни сидять. Сьміх придушений в сали, що кацапи самі поставили резолюцию признаня і симпатиї і самі собі єї ухвалили.

Ґ. Верґун тілько зирк! оком сюди, туди — а личко в него стало як повная рожа.

— Aber, meine Herren, vielleicht haben Sie wohl nicht verstanden, ich werde noch einmal vorlesen!

Ну і знов прочитує. Тишина — сидять!

Душна атмосфера — Верґун кашляє, а великан, що допче одною Кавказ, а другою Карпати, трясеть ся! Ой, не бренить муха в мази, а Верґун так просить, щоб змилосердились над ним тай встали, як вже не яко представителї товариств, то бодай, як приватні особи.

І знов тихо... нарештї встає Чех, предсїдатель тов. »Akad. česky Spolek« і забирає голос: Ми не є компетентні висказувати симпатиї москвофілям, яко сецесіоністам, а Січовикам негодованя, бо Січовиків тут нема, а вони також сецесіоністи і їх є більшість. Що-до засадничої справи, чи народ русько-український істнує, чи нї — на се дала наука доволї ясну і вдоволяючу відповідь!«

Ґаспадін Верґун аж спотив ся та промовляє з тиха:

Українцї називають нас ренеґатами, усувають нас від всїх зборів, а чиж ми не є Русини, не Малороси? ми Малороси! вони денунціовали ректорови і митрополитови за події в Ресурсї, що ми перед їх вічем прийшли з боксерами і револьверами, вони ухвалили завсїгди писати тільки по свому, або по нїмецки на злість усїм Славянам...

Wer hat das gesagt? — падає питане.

Киндий!

»Woher weiss das Herr Kyndyj?«

»Herr Přijatel hat mir das gesagt!« — каже Киндий.

Пшіятель (Словінець) встає і каже: »Das st nicht wahr!«

На, маєш — вичерпали ся всї арґументи проти Січовиків і істнованя русько-українського народу. Нема ради, треба просити і крутити, щоби якось вилїзти з матнї. І став Верґун дальше вговорювати Славян, перекручуючи факти та кидаючи інсинуациї на Січовиків. Славянам було того вже задовго і для простої куртоазиї, встав заступник Чехів і сказав:

Коли те всьо, що тут кажете, є обєктивно правдиве, то таке поступоване »Січовиків« ми осуджуємо, але лише в тім случаю і зовсїм приватно, завіривши вам на слово, як ваші гостї.

З тим встали Славяни і вийшли чим скорійш, зарікаючись колинебудь єще вибирати ся на „безпроґрамові запросини“, які можуть привести ріжні несподїванки, як на правдивім Maskenball-у.

Державна рада.

Засїдане зачало ся цїлу годину пізнїйше, бо Чехи і Словінцї не хотїли увійти до салї, щоби здекомплєтувати засїдане за ухвалу в комісиї буджетовій в справі знесеня цилейскої ґімназиї.

На початку засїданя відчитано внесеня та інтерпеляциї, між якими находять ся: Пос. Шенерера в справі угодових конференций з Чехами, Дашиньского в справі демонстраций перед росийским консулятом у Львові, пос. Деца про мниме зближене ся Австриї і Росиї та недалеке отворене австро-росийскої границї, пос. Брайтера в справі »Unio catholica« і п. Романчука в справі обсади становиска директора учительскої семинариї у Львові.

Президент палати повідомив, що одержав лист від пос. Брайтера з прозьбою, щоби палата як найскорше видала єго судови задля процесу з бар. Кальберматеном, директором б. тов. »Unio catholica«. Мінїстер справедливости відповів на іртерпеляцию Дашиньского в справі газардової гри в Жокей-клюбі, що судове слїдство веде ся енерґічно, але мусить іти поволи, бо богато сьвідків нема у Відни, а другі знов внесли прозьбу о звільнене їх від обовязку складаця сьвідоцтва.

Відтак приступлено до дневного порядку, до дальшої дискусиї над

контингентом рекрутів

після пос. Форманка, який промовляв contra, заняв голос пос. Фресль, зразу по чески, відтак по нїмецки; промовляв проти тридержавного союза, заступав ся за заведенєм 2-річної військової служби, порушив справу »zde« і вкінци заявив, що Чехи будуть голосували против контингенту рекрутів. Так само пос. Зазворка промовляє по чески, а доперва пізнїйше по нїмецки і в своїй промомі нарушив навіть корону, за що президент прикликав єго до порядку.

Пос. Дашиньский домагає ся реформи військової процедури карної, яка супроти теперішних вимогів є прямо скандальною, перестарілою, з часів Мариї Тереси. Наводить примір невинного засудженя поручника Матасіча Кеґлевіха за мниме фальшоване векслїв кн. Кобурскої. Бесїдник представляє цїлий образ сеї історії, а що при тім обидив Кобурску родину, президент прикликує єго до порядку.

Дальше пос, Дашиньский обговорює відносини в X корпусї і наводить ряд фактів. Згадує про справу Реґера і якогось Мартеля, якого засуджено на кілька місяців за найдені у него листи. В р. 1901. засуджено 37 осіб на двомісячну вязницю за слово »є«, а натомість пускають плазом всякі знущаня над жовнїрами. Навіть цїсарскої амнестиї не пошановано в X корпусї, бо богато, яким належала ся амнестия, покарано по повороті, а натомість уласкавлено кадета, який замордував робітника.

Бесїдник закінчив свою довгу промову словами: Кожда бюрократия є ограниченою, але військова бюрократия є зі всїх найбільше ограниченою. Господарка військової бюрократиї може довести до великого краху. Ми (социялїсти) є засадничими противниками мілїтаризму і не ухвалимо анї одного гроша на військо, доки не усуне ся з него тих кричачих надужить, доки не усуне ся тайного засуджуваня жовнїрів (оплески від социялїстів).

Потім промовляв ще пос. Унтерляндштетер і замкнено дискусию та вибрано ґенеральними бесїдниками пп. Малїка і Поспішіля. Після їх промов замкнув президент засїдане перед 7. год. вечером. Слїдуюче в четвер.

При кінци засїданя президент ґр. Фетер повідомив палату, що посол др. Цьвіклїньский зложив мандат.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

Новинки.

— **Календар**. Вівторник: гр.-кат. Ігнатия, Романа; рим.-кат. Евфрозини. — Вереду: гр-кат. *Трех сьвятителїв*, Іполита; рим.-кат. Попелець.

— **Лїпше пізно як нїколи**. »Kuryer stanisł.« доносить, що повітова рада в Станиславові на засїданю дня 7. с. м. ухвалила заявити ся за конечностию заснованя рускої ґімназиї в Станиславові.

— **Заупокійне богослужене** за душу бл. п. Олександра Огоновского, професора львівского університету відбуло ся нинї рано в Успеньскій церкві в присутности — як звичайно — нечисленних одиниць. Між присутними ми замітили родини пп. Вахнянинів, Барвіньских і Шухевичів, а з професорів університету лише д ра Студиньского і д-ра Днїстряньского.

— **ВПреосьвященний Митрополит Шептицкий**, після принятого звичаю, відправив в недїлю торжественну Службу Божу в костелї оо. Єзуїтів у Львові при участи хору учеників рускої ґімназиї. Ґімназиясти вивязали ся з своєї задачі з правдивим артизмом і заслужили вповнї на похвалу, признану їм не лише своїми але й Поляками, що чули їх сьпів. Давними лїтами сьпівав на сїм богослуженю хор питомцїв духовної семинариї.

— **Пригадка**. Вечерницї з танцями української молодїжи відбудуть ся в найблизший четвер дня 13. с. м. в великій сали »Народного Дому« у Львові. Дохід призначений на фонд сецесіоністів. Музика 80. п. п. відограє між иньшими новими композициями також польку »Екстра-Фялек«. Петрушка виключена, а продажа хріну не залежить від — *Комітету*.

— **Збори і аматорске представлене в Волківцях**. З Борщівщини пишуть: Дня 12. лютого, т. є. на Трех Сьвятителїв, відбудуть ся загальні збори читальнї »Просьвіти« в Волківцях коло Борщева о 3. год. пополудни, а вечером того дня о $7^1/_2$ год. відограють члени-аматори »Наталку Полтавку«, заходами читальнї а трудами і наукою п. Димитрия Камінського, півця церковного. Представлене відбуде ся у власній сали читальнї. Видїл читальнї має честь запросити доохресних селян на то представлене. Вступ 20, 30 і 40 сотиків для селян. Дохід призначений на докінчене будови власного дому читальнї.

— **На курс для писарів громадских** при кр видїлї, що розпочинає ся 1. марця с. р., приняго отсих кандидатів зі східної Галичини: Лукас Марко (пов. Бібрка), Блюс Ом. (Борщів), Романишин Мик. (Бжеско), Вандас Ів. (Бжозів), Цюрецкий Ів. і Товпига Тома (Бучач), Жук Григ. (Цїшанів), Васевич Ів. (Добромиль), Мартинишин Стан. (Городок), Благута Ів. (Ярослав), Влодика Ів. (Ясло), Шумский Григ. (Яворів), Островский Волод. (Коломия), Ганаско Стефан (Лїско), Міхалечко Дан. і Пасерский Ів. (Львів), Червіньский Стан. (Мостиска), Гавриляк Леонтий (Надвірна), Мурдза Павло (Перемишль), Борушевский Дан. (Рогатин), Сохацкий Стефан, Вискель Ів. і Щупак Олекса (Рудки), Зятик Мих. (Сянок), Сюцяк Ів. (Станиславів), Бузяк Ів. (Стрий), Войнаровский Мик. і Лазарович Мих. (Тернопіль), Проскурницкий Зенон (Товмач), Бабчишин Ант. і Яськевич Волод. (Теребовля), Буґно Мих. і Рот Петро (Жовква), Колечек Ів. (Жидачів).

— **З Канади**. Надучитель Юрий Шербановский одержав сими днями лист з Канади від Костя Косована, що перед трома роками вивандрував туда з Лукавицї. Лист звучить:

»Кланяю ся до Вас, пане професор Ґеорґій Шербановский. Ми дуже тут бідуємо. Добре Ви нам радили, але ми дурні Вас слухати не хотїли. Менї єще яко тако поводить ся, бо я хоть читати і писати у Вас навчив ся, але ті, що читати і писати не уміють, то най ся лиш Бог над ними змилує. Хоть вони по богато гроший сюда принесли, то всьо проїли і тепер вічні жебраки, о 30 років старші виглядають, а білі як молоко, і скорчені як справдїшні дїди. Лїпше в Австриї псови у леда доброго господаря як тут нам. Коби я хоть оден рік міг там жити, то міг бим умирати. Тут з нашим чоловіком гірше ся обходять, як там з худобою. Добре Ви нам казали і нас научали, але ми Вас слухати не хотїли, тепер за то плачемо в кулаки. Тут страшна зима зачала ся єще від другої Богородицї, ми мерзнемо як пси в наших бурдеях. Хто до села пише, що свою власну хату

має, то бреше, як пес. Вони гинуть із голоду, та раді би когось сюда загулити, щоби їх хоть на кілька день заратував, а по другім вони самі не пишуть, бо не уміють, їм пишуть аґенти, котрі раді би, аби наші люди сюди приходили, бо аґенти мали би із кого шкіру дерти. Озимини тут нема, бо би вимерзла, а і иньше збіже вимерзає, бо тут і коло зелених сьвят і коло Петра добрі морози трафляють ся. От одним словом біда та нужда, якої нїхто єще не чував Прошу Вас пане професор, научайте наших дурних мужиків, най ся не шибають, а най ся шанують, бо їм там дуже добре. Аж тепер ми видимо, що ми зробили, та плачимо і тужимо, але вже за пізно. Кажіть їм, най школу шанують як око в голові, бо і я би тут пропав, як бим ся у Вас писати був не научив« і т. д. — З сего листу видно, яка нужденна доля нашого еміґранта в Канадї.

— **Против демонстраций**. У Львові завязав ся комітет зі старших Поляків, який оголосив відозву до польскої суспільности, аби не устроювала уличних демонстраций.

— **»Вжесня« в Росиї**. »Wiek XX« доносить, що в наслїдок протесту польскої молодїжи проти науки релїґії в росийскій мові замкнено крім ґімназий в Седльцях і Замостю, також ґімназиї в Холмнї і Бялій та реальну школу в Понївежу на Жмуди.

— **Пригода шинкарки**. Яков Фусек, писар громадский з Гвіздця, повіта низького, забавляв ся дня 18. січня в коршмі Давида Файта в Гвіздци разом з війтом і кількома селянами. Около 9. год. вечером прийшло межи Фуськом а сином шинкаря Йоськом Файтом до сварки, бо Йосько не хотів вже дати Фуськови горівки, длятого, що той вже тодї був добре пяний. На крик в коршмі прибігла з сусїдної хати жінка шинкаря Їдес Файт, а підійшовши до Фуська, хотїла єго вразумити, але той єї вдарив так, що поранив єї і она в девять днїв по тій пригодї в наслїдок рани померла.

— **Галицкі православні**. Один з передплатників Słow-a polsk-ого описує слїдуючий факт: Перед кількоми днями їдучи зелїзницею з Підволочиск мав я нагоду розмовляти з Росиянином, що їхав з томбовскої ґубернії просто до Сан-Франціска. Жадного иньшого язика не знав крім росийского; учив ся, як казав, теольоґії, а на моє питанє, по що і на як довго їде до Америки, відповів, що їде за пятнатцятилїтним контрактом зі св. Синодом, а цїлею єго подорожи є місия православна. Запитаний, яких православних буде поучувати о вірі, відповів: »галицких«!

— **Самоубійство ґімназиста**. З Берна моравского доносять про сензацийне самоубійство 20-лїтного ученика ческої ґімназиї, Бернарда Бездека на годинї науки грецкої мови проф. Драпаліка. Ученик стрілив до себе з револьверу і помер по кількох хвилях. Причиною сего вчинку мало бути переслїдованє єго проф. Драпаліком, котрий питав єго 18 разів з черги і радив єму утопити ся в ріцї Мацоші.

— **Розрухи на росийских унїверситетах**. З Одесси доносять, що виклади на унїверситетах в Петербурзї, Київі і Харкові не відбувають ся від Різдвяних сьвят задля сподїваних розрухів студентів. Унїверситет в Одессї мають також замкнути.

— **Фальшівники грошей**. З Бродів доносять, що в Кременци на Волини увязнено на днях двох фальшівників золотих рублїв, батька і сина. При їх арештованю найдено готових грошей на 25.000 рублїв в золотї.

— **Аристократи, кльовни, плєбс і козаки**. Польскій аристократиї в Варшаві знудило ся сидїти бездїльно, она загадала пописати ся чимось сензацийним перед сьвітом. Члени найвисших аристократичних родин умовили ся дати аматорске представленє... в цирку і оно відбуло ся онодї. Проґрама була ріжнородна і богата. »Артисти« і »артистки« в трикотах їздили на конях з сїдлами і без сїдел, скакали як кльовни, ґімнастикували ся і т. д. В цирку зібрала ся сама найдобірнїйша публика, бо цїни вступу не дозволяли плєбсови оглядати штуки панів. Плєбс зібрав ся в величезній силї перед цирком і коли розпочало ся представленє, перед цирком загули крики а град каміня посипав ся у кікна. На демонстрантів пущено сотню козаків, які нагайками розігнали товпу.

— **Де найскорше?** Скорість поспішних поїздів зелїзничих в ріжних краях представляє ся в слїдуючий спосіб: У Франциї на годину 95·5 км. в Анґлії 87·7 км., в Німеччинї 82·7 км., в Бельґії 79·6 км., в Голяндиї 75·7 км., в Австро-Угорщинї 73·2 км., в Росиї 61·5 км., в Данії 57·8 км., в Туреччинї 42·0 км., в Болгариї 35·0 км., в Грециї 33·7 км. Сї дати зібрало брюксельске товариство ґеоґрафічне.

— **Богацкі примхи**. Анґлїйский маркіс з Енґльзї заслужив собі на то, щоби цїлий сьвіт говорив про него і називав єго дияментовим маркізом, бо він справдї ходить цїлий в диямантах. Розуміє ся, що не показує ся в них на улицю, бо ледви чи другі Анґлїйцї дали би єму дихати, ті Анґлїйцї, що ізза золота і диямантів так знаменито уміють проливати кров Бурів. Але дотепний маркіз, котрому тепер 26 лїт, умів собі порадити, щоби міг безпечно нїби купати ся в своїх диямантах. Він зробив собі на своїм родиннім замку з каплицї — театр, спровадив собі 27 фахових акторів і акторок та й сам виступає яко актор і грає — комедиї, а вже найрадше такі штуки, де би він міг показати ся в цїлій красї своїх диямантів. Через цїлий місяць сїчень виступав він в пантомінї »Аллядін і єго чудесна лямпа« в роли головного героя, запросивши собі на то видовище 150 осіб. Одїж, в якій він виступав в сїй пантомінї, варта була 3 мілїони корон. То не пусті слова, коли сказати, що він був цїлий убраний в самі дияманти; так було дїйсно. Цїлі груди, від шиї аж по пояс, були вкриті самими диямантами найчистїйшої води, понасилюваними густо на нитки так, що творили рід дияментового панцира. Рамена і руки, голова і ноги, були вкриті диямантами. З колїн звисали єму диямантові тороки, а на руках мав бразлетки і нараменники з самих диямантів та рубинів. Легонький єго плащ з тонесенького мережева, був цїлий вишитий диямантами, рубінами і смараґдами, уложеними у всїлякі взірцї. Найбільший з рубінів мав величину корони. Навіть черевики були густо вишиті диямантами і рубінами. Гостям найбільше подобалось, коли він танцював, бо тодї дияманти що хвиля сьвітили ся на нїм иньшими красками. Але той танець для здурівшого богача показав ся досить небезпечним: богато диямантів повідривало ся і розсипалось по земли, так, що зараз по танци мусїла служба визбирувати камінцї. Той дивак і в щоденнім житю не убирає ся так як другі; зрана носить н. пр. иньший ланцушок від годинника, а пополудни знов иньший. Що година втикає собі иньшу шпильку в краватку. Ялинка на сьвятий вечер була у него повна диямантів, котрі він роздарував своїм гостям. — А щож має такий чоловік робити, як не — дуріти?

— **На фонд академиків** зложили в нашій Редакциї: Впр. о Омелян Вербицкий в Хмелисках 3 К (другий раз); Впв. п-нї Ольга Павловичева і Наталка Ревакович зі Львова (ул. Куркова) 20 К і Н. Н. зі Львова 16 сот. Разом від 13. січня с. р. 53 К 16 сот.

— **Дрібні вісти**. Фридрих Девехи отворив нову аптику у Львові при ул. Словацкого напроти головного входу на почту. — Всї 8-клясові школи у Львові будуть перемінені на школи видїлові.

Наука, штука, лїтература

— Видавництво »Для сьвітла«. Випуск I:

В. І. Масляк: **Поетова побіда**. (Поетична гумореска). Коломия 1902. Наклад спілки. З печатнї Михаїла Білоуса. Стор. 29. 8°. Цїна 40 сот.

В справі сего видавництва пишуть нам:

Комітет, який займає ся устроюванєм популярно наукових відчитів для міщан і селян в Коломиї, рішив, задля придбаня фондів на сю жизнену цїль, заснувати зошитове видавництво під заголовком »Для сьвітла«. Виданя комітету в обємі одного до двох аркушів друку появляти ся будуть в міру розпродажи випусків. Цїна за кождий випуск мінїмальна, бо лиш 20 сотиків за аркуш друку. В перших випусках вийдуть гумористично-сатиричні поезиї нашого заслуженого письменника Володимира Масляка, в дальших друге виданє єго образків під заголовком »Кістяки Гольбайна«. Комітет доложить всїх заходів, щоби се видавництво відповіло вповнї вимогам П. Т. читаючої Публики, і сподїє ся, що патріотична Русь прийме сей труд комітету і єго виданя, з огляду на саму цїль, отвертими руками і щирим серцем.

Автор »Поетової побіди« відступив весь дохід з розпродажи I випуска сего видавництва на цїли комітету. Зачим розішле ся по книгарнях сей випуск, просить комітет надсилати замовленя поки-що на руки самого автора п. В. І. Масляка проф. II ґімназиї в Коломиї, яко заступника голови в комітетї. Найлїпше замовляти відразу кілька примірників по 20 сот. за штуку, а кошт пересилки бере комітет на себе. — ВП. Патріотів на провінциї, що хотїли би взяти в коміс се видавництво, просить ся уклінно о зголошенє своїх адресів.

— *Евген Купчиньский:* **Руский цитрист — збір композиций на цитру**. Зошит I. Львів 1902. Стор. 8, 4°. Цїна 70 сот. Можна набути в Ставропигійскій книгарни і в книгарни Ґубриновича і Шмідта у Львові та у автора в Ріпнім, п. Милятин новий.

В I зошитї п. з. „В своїй хатї“ присьвяченім славній рускій унїверситетскій молодїжи замістив звісний наш цитрист і композитор о. Евген Купчиньский 5 народних пісень: Ой під гаєм, На вулицї, Ой у поли три криничеоьки, Козак, На що ся Боже... Дальші зошити будуть появляти ся в міру того, як буде розходити ся перший. Ми певні, що наша музикальна суспільність радо приголубить нове і симпатичне видавництво та приспішить появу дальших зошитів.

— **Анцихрист** — сатир.-полїтична часопись (двотижневник) для укр.-руского народа — почав з днем 1. с. м. виходити в Чернівцях під редакциєю п. Осипа Шпитка.

Телеґрами.

Петербург, 10. лютого. Вчера вполудне архикнязь Франц Фердинанд в товаристві ґенерального ад'ютанта кн. Долґорукого звидїв катедру, де на царских гробах помолив ся, а опісля на гробі царя Александра III зложив величавий вінець.

Петербург, 10. лютого. Архикнязь Франц Фердинанд був вчера в австрийский амбасадї, де єго витав амбасадор бар. Еренталь і леґацийний радник ґр. Кінский. По богослуженю в каплицї амбасади, архикнязь приймав депутацию австро-угорскої кольонії з п. Кенїґом на чолї.

Букарешт, 10. лютого. Помер ту архиєрей Молдави і Сучави Йосиф Нанїєско.

Вешинґтон, 10. лютого. Потверджує ся вість, що Сполучені Держави прилучили ся до протесту Анґлії і Японії против заключеня манджурского договору.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту »Днїстер« ч. 1800**. на фонд академічної молодїжи вплинули дня 5. лютого 1902 дальші жертви: Й. Мельницкий з Полонич 1 К, Мария Ревакович Соколів 1 К, Д. Грицина Волчківцї 2 К, Й. Куницкий Лїско, П. Бохеньский Збараж 2 К, П. Скородиньский Долина 5 К, П. Витвицкий Сколє 10 К, Г. Лисинецкий Садагора за лютий 20 К, крамниця Конюшки коло Рогатина 20 К, Наталїя Данилович Жовква складку 38 К (від Софії Сиротиньскої 1 К, О. Граб 2 К, з партиї преферанса 2 К, за 50 карток з колядою 5 К, за 50 карток з колядою 5 К, за 50 карт з колядою висланих на адресу п. Івана Сімашка в Сокали 5 К, І. Кунцева за лютий 5 К, Баландюка за лютий 2 К, Даниловича за лютий 10 К, Софії Тимкевич з Желдця 6 К), Филипина Калиневич Потік золотий 200 К, о. П. Чужак Головчинцї другу збірку 53 К (коляду від П. Ходзиньскої 4 К, від брацтва церковного складку у о. П. Чужака 4 К, від брацтва старшого в Головчинцях з коляди 4 К, брацтва парубочого з Тлустого 6 К 72, збірку в церкві в Ангелївцї 3 К 3 с., збірку в домі п. Боцюркова в днях 9. і 19. сїчня 15 К 23 с, з карт 14 К, від о. П. Чужака з Головчинець за лютий 2 К 2 с.), о. В. Підсоньский Белзець складку 6 К (від себе 2 К, від парохіян 4 К), о. Т. Бородайкевич Тростянець мал. 5 К, Товариство жіноче в Городенцї часть доходу з вечерка 20 К, о. В. Глїбовицкий Жуків за лютий 12 К, о. А. Стрільчик Тисьмениця з акафисту від міщан 8 К, о. Л. Мацуский Яжів новий за сїчень 2 К, К. Шипайло в Мединичах 10 К, о. Ю. Гумецкий Бутини коляду від селян 53 К, о. І. Бриґтан Торчиновичі за лютий 4 К, др. М. Зобків з Сераєва складку 15 К від В. Струтиньского 10 К, д-ра М. Зобкова 5 К, (від обох за лютий); о. Н. Анастазієвский Сапогів рату 2 К, др. Дрималик Жовква складку на руки видїлу жовківскої Рускої ради 7 К (від о. І. Савчака з Замочка 4 К за лютий, о. В. Гойдиша, з Любеллї за лютий 3 К); Н. Костинюк Ілинцї з товаришами коляду 2 К, Читальня Просьвіти в Трускавци через А. Біласа складку 30 К (від Читальнї 20 К, дївчат з коляди 10 К, з дописию: »Прийміть по щирости — ми не забудем, що борете ся за справу цїлого руского народу«); М. Марітчак Ясло складку від Русинів Ясельских 81 К (від панї А. Марітчакової 5 К, О. Німцевича 5 К, М. Марітчака 10 К, І. Смішл К. І. Німцева 10 К, Ю. Михалюня 5 К, А. Корнелля 4 К, М. Лотоцкого 2 К, Н. Стецькова 2 К, д-ра Ф. Сєнкевича 10 К, Ю. Онишкевича 3 К, Б. Левицкого 2 К, А. Качора Г К, Д. Біласа 5 К і К. Яреми 5 К); о. Єр. Бариш з Угринова за лютий 5 К, о. І. Коцик Щитівцї на сьвячені н...: для гайдамак-академиків 11 К 04 с., о. В. Савчак в Загутиню 5 К 88 с. о. К. Ясеницкий Балигород складку 30 К 86 с (від себе решту 7 К 86 с., о. П. Стукача 20 К рату і о. М. Щирби 3 К); о. П. Мицьковский Чорнокінцї великі складку 32 К 46 с. (з коляди парубочої 29 К 70 с., з складки в Читальнї Просьвіти 2 К 76 с.); В. Левицкий з Ріжна вел. 10 К, о. А. Василевский Львів за лютий 20 К, п-ни Наталка Чапельска і Олена Рожкевич (з Кружка українських дївчат) збірку в капітулї рускій у Львові 45 К 20 с.; разом того дня 771 К 44 с.

Дня 6. лютого 1902 вплинули дальші жертви: о. І. Грицикевич Вязовниця складку 10 К 80 с. (з акафисту 1 К 60 с., складка селян від Е. Крупчихи 10 с., К. Ґоломба 10 с., М. Сабаля другий раз 20 с., А. Васютиха 10 с., Галапіха П. 10 с., Дубічки 20 с., вдови Чайкової 10 с., Ф.

Васюти 10 с., А. Ханаски 20 с., К. Томаски 10 с., А. Чайкової 10 с., М. Кузикевички 10 с., К. Крубівни 20 с., А. Галапа 10 с., Незнайка 10 К, Ст. Васюти 10 с., І. Васюти 10 с., І. Колоди 10 с., А. Крубової 20 с., М. Скрипкової 10 с., С. Колоди 20 с., І. Заодідного 10 с., І. Ходаня 10 с., О. Васюти 10 с., Б. Крупки 10 с., І. Сидора 10 с., Ф. Круби 10 с., Ф. Сидора 10 с., Ю. Ганулї 20 с., Л. Лабіга 10 с., Ю. Васюти 10 с., І. Ліхолата 10 с., І. Клюка 10 с., М. Клюка 10 с., І. Ганулї 20 с., П. Федора 10 с., М. Колоди 10 с., Ф. Пука 20 с., Лепского 10 с., М. Васюти 10 с., Ф. Дуба 10 с., М. Висоцкої 10 с., Д. Миля 10 с., А. Федора 10 с., Д. Коваля 10 с., В. Дмитруся 10 с., Н. Сидора другий раз 10 с., М. Савули 10 с., Ф. Дмитруся 20 с.. М. Ханаса 10 с., Е. Заставної 10 с., Т. Данилевички 10 с., П. Федора 10 с., М. Круби Крубіхи 10 с., решта неозначена); о. І. Пісецкий Монастириска складку 78 К 73 с. (від А. Білїньскої 1 К, М. Підляшецкої місто білєту на вечерок Мицкевича 2 К, дрібні датки парохіян з Монастириск 3 К 11 с. від молодїжи з Березівки 60 с., Евкохи Гнатів 40 с., П. Петрицкої 4 К, А. Кардаша 80 с., о. К. і Теодори Пісецких 10 К, парохіян з Котузова 3 К, дрібні датки з Монастириск 1 К 30 с., Евдохи Гнашів з Слобідки гор. 2 К, з жидка тарокового у о. Фицаловича 3 К 84 с., від брацтва з Слобідки гор. коляду 8 К, жидок з тарока у о. Підляшецкого 3 К 30 с., з вечерні в Монастириськах 8 К 6 с., брацтва з Чехова коляда 13 К, складка на св. вечер у о. І. Пісецкого 16 К 32 с.); о. О. Терешкевич Воробіївка додатково коляду з Цеброва ходячи з кропилом 5 К 02 с.; М. Грималовский господар і П. Дорошенко парубок з Руди складку 12 К 16 с. (від К. Чубатої 40 с., М. Лопатки 2 К, М. Грималовского 1 К, М. Качали 2 К, С. Качали 60 с., Ф. Лїницака 40 с., решта дрібними датками з дописию: »Посилаєм вам гроші, які ми зібрали в нашім селї на наших руских студентів на знак, що і ми з ними колись бороти ся будемо з ворогами Руси. Слава Вам Козаки-молодцї«).

(Дальше буде).

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту »Днїстер« ч. 1800** на фонд запомоговий для академічної молодїжи вплинули дня 8. лютого с. р. дальші датки в сумі 533 К 06 с., а дня 9. лютого 683 К 94 с.; по день 9. лютого включно вплинуло **50.071 К 47** сот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна

Небувала, сензацийна проґрама!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасти військової музики 80. п. п.

1) **Увертура** (Реклямоґраф). 2) **She**, чотири елементи, найбільше сензацийне видовище на сценї. 3) **The three Hugosset**, королї ґімнастиків на потрійнім реку. 4) **Чотири сестри Mac-Goverus**, анґлїйскі танцї акробатичні. 5) **Jean Marconi**, в своїм пречуднім актї: В країнї музики і сьвітла. 6) **The Comedy Four**, американьскі мінстрелї. 7) **Janowski Trio**, ексцентричний акт акробатичний. 8) **Alda Ireos**, француска субретка. 9) **Abs-Avello**, містецькі ґімнастики. 10) **Американьский біоскоп**, нова серия живих фотоґрафій.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892 —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Днїстрі«.

Днїстер

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

є одиноким руским Товариством асекурацийним.

Фонди »Днїстра« з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий . . .	386.402 кор.	83 сот.	разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премії	205.227 „	— „	
Резерва специяльна . .	6.000 „	— „	
Фонд емеритальний . .	47.753 „	76 „	

»Днїстер« обезпечає будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Всї три ВП. Ординарияти припоручили **»Днїстер«** Всч. Духовеньству і всїм вірним.

Оплата премії в »Днїстрі« є умірковання, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє **»Днїстер«** межи своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%.

Шкоди виплачує **»Днїстер«** дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив **»Днїстер«** 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени »Днїстра« можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвім і касах ощадности, бо каси ті принимають полїси **»Днїстра«** при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через »Днїстер« — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д — краківскім Товаристві, а з провізиї від тих обезпечень відступає **»Днїстер«** часть на рускі добродїйні цїли

Аґенциї передає **»Днїстер«** радо селянам, господарям, особливо де нема **»Днїстра«**. Аґенти заробили 349.486 кор. провізиї.

На житє обезпечайте ся тілько через »Днїстер«.

Селяне! убігайте ся тілько о аґенциї »Днїстра«

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провізиї або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	до Львова (приходить о годинї)
	6·10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20	з Чернівців (Іцкан, Гаваду), Гусятина
	6·46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. вк.
	7·45	з Янова
	7·40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
	8·00	„ „ на дв. головний
	8·10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока
	8·15	з Сокаля, Рави рускої
1·35	8·50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту. Берлина
	11·45	з Ряшова, Любачова, Самбора
	11·55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)
	12·55	з Янова
	1·10	зі Сколього, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
	3·14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
	4·40	зі Самбора, Борислава, Стрия
2·20	5·11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
2·35	5·35	„ „ „ на дв. голов.
	5·50	з Кракова
1·45	5·40	з Чернівців, Іцкан
	6·00	з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч		
	7·36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
	8·50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.
	9·41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно
	9·20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
8·40 / 2·31	9·50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
12·15	9·40	з Чернівців, Букарешту,
	10·20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша
	10·20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·02	» » » на дв. голов.
	3·12	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче
	3·35	„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	зі Львова (відходить о годинї)
	6·25	до Станиславова, Надвисокого, Потутор
1·55	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
2·08	6·43	» » » дв. Підзамче
	6·35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
8·30 / 2·55	8·40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
	9·00	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер
	9·15	до Янова
	9·25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз
	9·42	„ » » дв. гол.
	10·20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
2·40	10·25	до Чернівців,
	1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	2·15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділї і сьвята
	3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
	3·26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
	3·30	до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч		
	6·10	до Станиславова
12·45	6·20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	6·20	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
	6·35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
	7·10	до Тернополя, Бродів дворець головний
	7·32	„ дворець Підзамче
	7·25	до Сокаля і Рави рускої
	7·52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
	9·30	до Львова від 1. мая до 15. вересня
2·51	10·20	до Чернівців і Іцкан
	11·00	до Кракова, Відня, Варшави
	11.10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
	11·32	» » дв. Підза
	4·15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
	4·45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод

ЗАВІТА [illegible] **вечера числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.**

Час середно-европейский рахують ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В містї видають білєти їзди: Звичайні білєти аґенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

За певну і добру льокацию

поручаємо

4 ½% листи гіпотечні

4% листи гіпотечні коронові

5% листи гіпотечні преміовані

4% листи товариства кредитового земского

4½% листи Банку краєвого

5% облїґациї Банку краєвого

4% позичку краєву

4% облїґациї пропінацийні

і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.